

Avdelningen för djurskydd och hälsa

Konsekvensutredning

Förslag till föreskrifter om ändring i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2016:22) om vaccination mot mjältbrand

Enligt förordning (2007:1244) om särskild konsekvensutredning vid regelgivning ska en myndighet som överväger nya eller förändrade regler utreda reglernas kostnadsmissiga och andra konsekvenser i den omfattning som behövs i det enskilda fallet och dokumentera utredningen i en konsekvensutredning.

Inledning

I augusti 2016 antog Jordbruksverket föreskrifter om att nötkreatur och får som hålls eller ska hållas utomhus inom ett visst angivet område i anslutning till det då pågående mjältbrandsutbrottet på Omberg ska vara vaccinerade mot mjältbrand. (*Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2016:22) om vaccination mot mjältbrand*, saknr K18). Föreskrifterna var en följd av krisledningens inriktningsbeslut om att använda lokal vaccination som ett led i bekämpningen. Syftet med vaccinationen var både att motverka smittspridning till ett större område och att motverka att fler djur i området dog. Varje nytt djur som dog innebar ny risk för smitta till människa i samband med hantering av döda djurkroppar, kontaminerat material och kadaverplatser. Människor och djur som kom i kontakt med misstänkt smittförande material behandlades med antibiotika i förebyggande syfte. Genom att minska antalet nya dödsfall bland djur i området minskade även behovet av förebyggande antibiotikabehandling.

Kopplat till inriktningsbeslutet finns yttranden från SVA där det framgår att behovet av att vaccinera betesdjur i området kommer att kvarstå ytterligare en tid efter det att utbrottet har klingat av. Det finns fortfarande en förhöjd risk för miljösmitta (ytkontamination) som kan påverka idisslare som betar i området. Alla känt kontaminerade ytor är visserligen sanerade men den ursprungliga smittkällan är inte identifierad. Det kan också finnas smittat fallvilt som vi inte har upptäckt.

Mjältbrandssporer på markytan oskadliggörs vanligtvis inom 3 – 5 år. Därmed kommer miljösmittan i området relativt snabbt att avta. Sammantaget bedömer SVA att risken för ovaccinerade djur är låg men förhöjd i området jämfört med i övriga Sverige, och föreslår årlig vaccination/revaccination inför betessläpp under ytterligare minst tre års tid.

Mot bakgrund av detta anser vi att om smittläget inte förändras eller det framkommer ny information ska tama idisslare som betar inom vaccinationsområdet skyddas genom vaccination i ytterligare tre år, det vill säga till och med betessäsongen 2019.

Nuvarande föreskrifter inriktar sig i första hand på den grundläggande vaccinationen i området under tiden för utbrottet. Därför har vi nu sett över föreskrifterna inför kommande vaccinationssäsonger. Vi ser behov av att förtydliga vissa avgränsningar, begrepp, och

formuleringar och anpassa kraven till dagens förutsättningar och behov. De förslag till ändringar som vi har tagit fram omfattar även en del ändringar i disposition i syfte att göra föreskrifterna mer lättillgängliga. Huvuddragen i sak skiljer sig dock inte särskilt mycket från de nu gällande föreskrifterna.

A Allmänt

1. Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Föreskrifterna omfattar vaccination av djurslagen nötkreatur, får, häst och get. För nöt och får finns krav på obligatorisk vaccination, medan det är frivilligt att vaccinera häst och get. Föreskrifterna innehåller också krav på märkning och journalföring som rör såväl obligatorisk som frivillig vaccination.

De föreslagna ändringarna innebär förtydliganden, avgränsningar och kompletteringar på följande områden (hänvisningarna avser det nya föreskriftsförslaget):

a) Definitioner

I de föreslagna föreskrifterna har vi, för tydlighetens skull, lagt in ett nytt avsnitt med definitioner (1b §).

b) När på året djuren ska vara vaccinerade

Det är under betesperioden som djuren riskerar att exponeras för den smitta som eventuellt finns kvar i området. Även i förhållande till insektsförekomsten (ifall insekter skulle vara inblandade i smittspridningen) så är det under sommarmånaderna som behovet av skydd är som störst. Därför vill vi att vaccinationerna inriktas på att ge optimalt skydd under sommarhalvåret (2, 2a, 5 §§).

c) Undantag för djur med begränsad utevistelse

Den typ av begränsad rastgård eller utfodringsplatta som kan finnas i anslutning till exempelvis slaktnötstallar bedöms inte medföra någon påtaglig smittrisk, och inte heller kalvhyddor med tillhörande rastgård. Vi anser att det inte är rimligt att kräva att djur som enbart har sin utevistelse i sådana system ska vaccineras mot mjältbrand och därför föreslår vi undantag för dessa (§ 2, andra stycket, första punkten).

d) Vaccination av kalvar och lamm

I de nu gällande föreskrifterna anges att (alla) nötkreatur och får som ska hållas utomhus i området ska vara vaccinerade mot mjältbrand.

Det mjältbrandsvaccin som används (Anthrax Spore Vaccine från Colorado Serum Company) kan dock inte ges till nyfödda djur. I praktiken är det inte meningsfullt att vaccinera kalvar och lamm förrän tidigast vid två månaders ålder (om moderdjuret är ovaccinerat) respektive vid tre månaders ålder (om moderdjuret är vaccinerat mot mjältbrand).

De djur som betar inom vaccinationsområdet är i huvudsak dikobesättningar och får. Om nuvarande föreskrifter tolkas så att det inte skulle vara tillåtet att släppa ut några ovaccinerade djur i området över huvud taget blir det näst intill omöjligt för diko- och fårbesättningar att uppfylla kraven. Många skulle i praktiken bli hänvisade till att behålla djuren på stall tills dess att kalvar och lamm uppnått vaccinerbar ålder och blivit vaccinerade. Förutom att detta går stick i stäv med grundprincipen för själva produktionsformen så skulle det även försvåra uppfyllandet av beteskraven i djurskyddslagstiftningen samt eventuella fleråriga betesåtaganden.

Om man ”bara” tillämpar vaccinationskravet för djur som uppnått vaccinerbar ålder så behövs kontinuerliga vaccinationsinsatser under stora delar av betesperioden för att vaccinera kalvar och lamm i takt med att de uppnår vaccinerbar ålder.

Samtidigt bedöms det i nuläget inte vara smittskyddsmässigt motiverat med så långtgående krav när det gäller vaccination av de yngsta djuren. Uppgifter från andra länder tyder på att dikalvar är mindre mottagliga än vuxna nötkreatur. Av ett yttrande från SVA framgår att ”Under utbrott drabbas kalvar yngre än sex månader i lägre utsträckning av mjältbrandsinfektion än äldre djur, oavsett om korna är vaccinerade eller inte. Man tror att det beror på att de fortfarande diar och därav äter mindre gräs.” (SVA Dnr 2012/327 daterat 2012-04-05). SVA antar att samma resonemang även gäller för diande lamm.

Alla individer exponeras för miljösmittan oberoende av varann. Vaccination av de äldre djuren har ingen direkt skyddande effekt på (ovaccinerade) kalvar och lamm, men det vaccinationerna ger ändå att det blir färre mottagliga individer i området. Sannolikheten för vidare smittspridning med ytterligare fall bland de vaccinerade djuren bedöms som mycket låg. Däreigenom drar kalvarna och lammen ändå en viss indirekt nytta av de äldre djurens vaccination och är mindre utsatta nu än under ett pågående utbrott.

Inför betessäsongen 2017 rekommenderar SVA att kalvar och lamm i området vaccineras så snart som möjligt efter tre månaders ålder och senast vid sex månaders ålder. Det innebär i praktiken att det skulle räcka med att samla ihop ovaccinerade kalvar respektive lamm och tilläggs vaccinera vid ett tillfälle under betessäsongen.

Mot bakgrund av den låga risken för kalvar och lamm under sex månaders ålder föreslår vi att dikalvar och diande lamm som flyttas ut ur vaccinationsområdet innan de hunnit bli sex månader gamla undantas från kravet på obligatorisk vaccination (2 §, andra stycket, punkt 2b).

Våra erfarenheter från förra årets vaccinationer i området är att vaccination i fält ofta är väldigt arbetskrävande och kan medföra påtagliga säkerhetsrisker. Dock varierar förutsättningarna mycket mellan olika besättningar. Över lag är vaccination under stallperioden absolut att föredra, och det krävs mycket för att motivera obligatorisk vaccination i fält.

Enligt förra säsongens kalvningsstatistik från dikobesättningarna i vaccinationsområdet så föddes knappt hälften av kalvarna under februari och mars. Lamningsperioden ligger i regel något senare, men vi vet att vissa besättningar i området har lamning under februari och mars. Dessa kalvar och lamm kommer inte att vara tillräckligt gamla för att kunna vaccineras på stall före betesläpp, men de kommer att vara sex månader eller äldre under den senare delen av sommaren, då risken för smitta i området bedöms vara som störst.

Trots detta bedömer vi att det inte är rimligt att i föreskrifterna kräva obligatorisk vaccination av alla kalvar och lamm i enlighet med SVAs rekommendation, det vill säga att kräva obligatorisk vaccination av kalvar och lamm under betesperioden. Vi är medvetna om att de över sex månaders ålder inte är lika väl skyddade som sina yngre

kamrater om de förblir ovaccinerade, men vi menar att den risk som detta innebär för området som helhet inte står i proportion till de kostnader och arbetsmiljörisker som en tvingande lagstiftning skulle medföra. Därför föreslår vi att dikalvar och diande lamm som inte uppnått vaccinerbar ålder då de släpps ut i vaccinationsområdet undantas från kravet på obligatorisk vaccination (2 §, andra stycket, punkt 2a).

Det föreslagna undantaget utgår från när djuren släpps ut i vaccinationsområdet. Det innebär att det kan vara obligatoriskt att vaccinera djur som släpps ut senare på säsongen men tillåtet att hålla jämgamla eller äldre ovaccinerade i området därför att de släpptes ut tidigare. Detta är resultatet av en rent praktisk avvägning; vi vill att de djur som är möjliga att vaccinera med en rimlig arbetsinsats ska vaccineras, medan de andra får vara.

Undantaget omfattar bara dikalvar och diande lamm. För avvanda djur uppfattar vi att smittrisen är högre. Mjölkraskalvar är betydligt enklare att hantera och därmed att vaccinera än dikalvar. Produktionsformen innebär dessutom inte betessläpp vid så låg ålder, utan mjölkraskalvarna kommer att ha uppnått vaccinerbar ålder på stall innan det är aktuellt att släppa ut dem. Därför är dessa djurkategorier inte undantagna.

Vi vet att för den enskilda djurhållaren kan individens skyddsvärdet vara mycket stort. Därför föreslår vi att det blir tillåtet att på frivillig väg låta vaccinera dikalvar och diande lamm så snart djuren uppnått vaccinerbar ålder. På så sätt vill vi lämna det öppet för var och en djurhållare att göra sin egen bedömning utifrån sina egna förutsättningar och behov (5 §, punkt 3). (Frivillig vaccination av hästar och getter är redan tillåtet enligt de nu gällande föreskrifterna, men vi föreslår att skrivningen formuleras om – 5 § punkt 1–2.)

Den som på frivillig väg låter vaccinera kalvar eller lamm föreslås ha samma möjlighet till ersättning som vid obligatorisk vaccination (9 §).

Samma krav på journalföring bör gälla vid frivillig vaccination som vid obligatorisk vaccination så att det inte uppstår några tveksamheter kring djurens vaccinationsstatus i händelse av ett nytt utbrott i området (7 §).

e) Hur vaccination ska utföras

När ursprungsföreskrifterna skrevs fanns det bara tidigare ovaccinerade djur att ta hänsyn till. Nu har majoriteten vuxna djur redan blivit grundimmuniserade och det finns inte samma behov av att hålla dem kvar på stall i 14 dagar i väntan på att de ska uppnå tillräcklig immunitet. Därför vill vi förtydliga att djur som tidigare är vaccinerade mot mjältbrand får gå ut direkt efter att de fått sin årliga påfyllnadsdos (2a §, punkt 3). På motsvarande sätt vill vi också tillåta att dikalvar och diande lamm släpps ut direkt efter vaccinationen. Genom sin ålder och det faktum att de diar bedöms de ha ett tillräckligt gott skydd till dess att vaccinationen hunnit verka. (2a §, punkt 2).

Precis som vid all läkemedelsanvändning ska tillverkarens rekommendationer beaktas. Detta gäller även vid vaccination mot mjältbrand. När det gäller var vaccinet ska injiceras föreslår tillverkaren att man till nötkreatur ger det subcutant över halsen i området framför skulderbladet. Våra erfarenheter från förra säsongen är att det även är möjligt att vaccinera nötkreatur subcutant vid svansroten, och att detta i vissa fall upplevs som mindre stressande för djuren. Därmed blev hanteringen mycket säkrare både för djuren och personalen. Det finns ingen anledning att tro den immunologiska effekten skulle bli sämre om vaccinet ges vid svansen istället för vid halsen. Möjligen skulle risken för biverkningar i form av lokala reaktioner kunna vara något större, men det var inget som noterades vid förra årets vaccination. Vi förordar fortfarande att man i första hand ger

vaccinet på den plats som tillverkaren föreslår, men när det gäller nötkreatur vill vi också öppna upp för möjligheten att ge det subcutant vid svansroten ifall det är motiverat av arbetsskyddsskäl (2a §, punkt 4, samt 5 §, andra stycket).

f) Vaccination i nära anslutning till antibiotikabehandling

Anthrax Spore Vaccine, Colorado Serum Company, är ett levande vaccin. Dess förmåga att skydda mot mjältbrand försämras om det vaccinerade djuret behandlas (eller har behandlats) med antibiotika inom 10 dagar från vaccinationen. Därför är det viktigt att det går tillräckligt lång tid mellan antibiotikabehandling och vaccination. De föreslagna ändringarna innebär bland annat förtydliganden om

- vad som gäller ifall det blir nödvändigt att antibiotikabehandla ett djur som nyligen har vaccinerats (6 §, första och tredje stycket).
- vad som gäller i fråga om vaccinering av ett djur som nyligen har antibiotikabehandlats (6 §, andra stycket).

g) Krav på årlig vaccination

I nuvarande föreskrifter anges att nötkreatur och får som ska hållas utomhus i området ska vara vaccinerade mot mjältbrand. Det framgår dock inte tydligt att effekten av vaccinet bara sitter i en säsong. För att upprätthålla vaccinationskyddet måste djuren alltså ges en påfyllnadsdos vaccin inför nästa säsong. Så länge det finns behov av vaccinationskydd i området så behöver betesdjuren (nötkreatur och får) vaccineras varje år. I den föreslagna skrivningen är detta förtydligat (2a §, punkt 1).

2. Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

Området är redan idag reglerat genom föreskrifter. De föreslagna ändringarna innebär lättnader respektive förtydliganden i nuvarande regelverk. De föreslagna ändringarna är inte alls så omfattande att det skulle kunna motivera att nuvarande föreskrifter upphävs utan att ersättas med nya. Därmed går det inte att åstadkomma de föreslagna lättnaderna på något annat sätt än genom en föreskriftsändring.

3. Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

Ursprungsföreskrifterna berör djurhållare som håller nötkreatur, får, get eller häst utomhus (på bete, i rastfälla) inom det område som föreskriften anger – det så kallade vaccinationsområdet på och omkring Omberg. Det är dock bara nötkreaturen och fåren som omfattas av obligatorisk vaccination. För häst och get är vaccinationen frivillig.

Betessäsongen 2016 fanns det betande nötkreatur och får från ca ett 60-tal djurhållare i området.

4. Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Ursprungsföreskrifterna är fattade med stöd av 4 § i epizootiförordningen (1999:659) och ändringsföreskrifterna hänvisar till samma lagstöd.

5. Uppgifter om vilka kostnadsmissiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

De föreslagna ändringarna beträffande vaccination av kalvar och lamm (2, 2 a, 5 §§ i föreskrifterna respektive 1 d i konsekvensutredningen) är framför allt relevant för diko- och fårhållarna i området, sammanlagt ett drygt 50-tal djurhållare.

Syftet med de föreslagna ändringarna är att i princip all nödvändig vaccination inför betessäsongen ska kunna utföras under stallperioden, vilket är mindre arbetskrävande och betydligt säkrare (gäller främst nöt) för dem som hanterar djuren än att samla ihop och vaccinera djuren i fält. Dock vill vi göra det möjligt för de djurhållare som vill att komplettera med vaccination av kalvar respektive lamm under betesperioden så att var och en kan uppnå den skyddsnivå som motsvarar deras behov och förutsättningar.

Det föreslagna undantaget för djur med begränsad utevistelse (2 § andra stycket, första punkten i föreskriften motsvarande punkt 1 c i konsekvensutredningen) är främst relevant för djurhållare med slaktdjur. Eftersom karenstiden för slakt för det aktuella vaccinet är lång (42 dygn för konventionell produktion) kan det innebära stora störningar i produktionen om man tvingas vaccinera djur som är planerade att gå till slakt i närtid. Undantaget kan också vara relevant för andra djurhållare med liknande inhysningssystem, och som vill ställa in djur som tidigare bara har hållits utanför vaccinationsområdet och som inte ska vistas ute inom vaccinationsområdet på något annat sätt.

Eftersom kostnaderna för vaccinationerna finansieras med statsmedel (vaccinkostnader, veterinärkostnader samt ersättning enligt epizootilagen) medför de föreslagna ändringarna inga kostnadsmissiga förändringar för djurhållarna.

Alternativet till att ändra föreskrifterna vore att var och en av de berörda djurhållarna ansöker om undantag från nuvarande föreskrifter, och att vi fattar beslut i varje enskilt ärende. Det skulle innebära ett betydande merarbete både för den enskilde lantbrukaren och för myndigheten.

6. Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Det finns ingen EU-förordning som specifikt reglerar bekämpandet av mjältbrand inom medlemsstaterna.

Ursprungsföreskrifterna antogs för att vi skulle kunna använda vaccination som ett redskap för bekämpning av mjältbrand i det angivna området, och utgör alltså en del av vår bekämpningsstrategi. Strategin bygger på grundvaccination under pågående utbrott samt fortsatt vaccination av betesdjuren i området ett antal år efter det att utbrottet klingat av.

7. Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

De nya föreskrifterna innebär förenklingar som av naturliga skäl bör träda ikraft så snart som möjligt.

För att berörda lantbrukare ska kunna planera sin produktion beträffande till exempel betessläpp, gruppering och slakt, är det angeläget att de ändrade föreskrifterna, men också det praktiska upplägget av vaccinationerna 2017, kommuniceras så snart som möjligt.

B Kommuner och landsting

Markera med x nedan

- Regleringen bedöms inte få effekter för kommuner eller landsting. Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning i punkt 8.
- Regleringen bedöms få effekter för kommuner eller landsting.

8. Beskrivning av effekter för kommuner eller landsting

Klicka eller tryck här för att ange text.

C Företag

Med företag avses här en juridisk eller en fysisk person som bedriver näringsverksamhet, det vill säga försäljning av varor och/eller tjänster yrkesmässigt och självständigt. Att yrkesmässigt bedriva näringsverksamhet bör tolkas brett.

Markera med x nedan

- Regleringen bedöms inte få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning av punkterna i avsnitt C.
- Regleringen bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

9. Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

De som berörs av föreskrifterna är de djurhållare som håller djur utomhus inom vaccinationsområdet på Omberg med omnejd; ett knappt 60-tal besättningar.

De som påverkas mest av undantaget för djur med begränsad utevistelse är de som håller djur på stall med rastfålla (främst slaktdjur), vilket är ett mindre antal djurhållare i området.

10. Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

De föreslagna ändringarna medför inga ökade administrativa kostnader eller ökad arbetsbörda/tidsåtgång jämfört med ursprungsföreskrifterna. Syftet är tvärt om; att göra det möjligt att med

rimliga arbetsinsatser och med så liten inverkan på konkurrenskraften som möjligt skapa förutsättningar för fortsatt djurhållning med betesdrift i området.

En grov uppskattning är att det skulle ta en till två dagars arbete per besättning för djurhållarna, samt flera veckors arbete för den veterinära personalen, per vaccinationsomgång på betet för de djur som inte uppnådde vaccinerbar ålder på stall. Vid frivillig vaccination, som inte är så strikt bunden av ett tidsschema, finns helt andra möjligheter till att samordna eventuell vaccination med andra veterinära ärenden till besättningen, eller andra händelser i besättningen då man ändå samlar ihop djuren. Det finns också möjlighet att välja bort vaccinationen helt och hållet för alla eller vissa kalvar/lamm i besättningen, till exempel de som föds sent på säsongen.

Eftersom kostnaderna för vaccinationerna finansieras med statsmedel (vaccinkostnader, veterinärkostnader samt ersättning enligt epizootilagen) medför de föreslagna ändringarna inga kostnadsmässiga förändringar för djurhållarna.

11. Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

De föreslagna förändringarna medför inga kostnadsökningar för djurhållarna men om nuvarande regelverk inte ändras kommer företagets arbetsbörda (för att uppfylla kraven i nuvarande föreskrifter) att vara onödigt hög, och förutsättningarna för att kunna utnyttja betesarealen sämre än i andra områden. I förlängningen skulle man eventuellt också kunna se sänkta intäkter i form av EU-stöd om det blir svårt att uppfylla betesåtagandena.

12. Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Se ovan, punkt 11.

Syftet med vaccinationerna är i grunden att med så litet ingrepp som möjligt skapa förutsättningar för fortsatt djurhållning med betesdjur i området, trots den eventuella miljösmitta som kan förekomma till följd av utbrottet 2016.

De föreslagna föreskriftsändringarna syftar till att anpassa vaccinationerna till de behov och förutsättningar som finns i området idag.

13. Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Jämför punkt 11.

Om nuvarande föreskrifter inte ändras kommer förmodligen diko- och fårhållningen i området att minska eller försvinna, åtminstone under en period. Detta skulle i sin tur äventyra skötseln av betesmarkerna och de stödåtaganden som finns i området.

14. Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Majoriteten av företagen i området är små företag och reglerna är i den mån det är möjligt anpassade till deras verksamhet och förutsättningar.

D Effekter för landsbygden

Beskrivning av hur förslaget påverkar landsbygden

Genom att anpassa vaccinationsstrategin till behovet och förutsättningarna i området vill vi skapa förutsättningar för fortsatt djurhållning med betesdrift i området.

Ekopark Omberg är ett välbesökt naturområde som lockar mycket turister. Betesdjuren på berget bidrar till den fina miljön kring vandringslederna. Utan betesdjuren riskerar markerna att växa igen, och förutsättningarna för ekoparken förändras.

Den obligatoriska vaccinationen begränsas till att bara omfatta de nödvändigaste djurkategorierna (det som krävs för att motverka spridning och ett nytt utbrott i området) medan vi öppnar upp för frivillig tilläggsvaccination för de djurhållare som önskar ha en högre säkerhetsnivå på det individuella planet.

E Samråd

Beskrivning av ett eventuellt tidigt samråd

Arbetet med att ta fram en vaccinationsstrategi till grund för föreskrifterna har skett i samarbete med Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA). Även Distriktsveterinärerna (DV), Beredskapsenheten och Fiskerienheten på Jordbruksverket har varit involverade.

Under arbetet med de föreslagna föreskriftsändringarna har tidigt samråd hållits med SVA, länsveterinären i Östergötland, och med Lantbrukarnas Riksförbund (LRF).

Kontaktperson

Maria Lundh

Enheten för idisslare och gris

Jordbruksverket

Tfn 036-15 62 91

Maria.Lundh@jordbruksverket.se

smittskydd.idisslaregris@jordbruksverket.se